

SKOK ZE STŘECHY: JE VYSTOUPENÍ NĚMECKA Z EU REÁLNÉ?

- CZ24 News | 31. ledna 2024

EU: V poslední době se v Evropě a jejím okolí odehrálo tolik významných událostí, že se někdy mnohé věci, které by jinak byly skutečnou senzací, utopí v nekonečném proudu zpráv.

Tak například minulé pondělí 22. ledna zveřejnil londýnský list Financial Times rozhovor s Alicí Weidel, předsedkyní německé strany Alternativa pro Německo (AfD), která prohlásila, že odchod Velké Británie z Evropské unie byl naprosto oprávněným krokem a že samotný brexit je vzorem a za určitých okolností by mohl být realizován i v Německu.

"Alternativa pro Německo bude prosazovat referendum o členství v EU ve stylu brexitu, pokud se dostane k moci, uvedla její vůdkyně Alice Weidel a označila odchod Británie z bloku za "naprosto správný", píše FT.

Jde o model, jak lze přijímat suverénní rozhodnutí, upřesňuje Weidel, nicméně s výhradou, že prozatím nejde o nic jiného než o "plán B" pro případ, že se nepodaří reformovat EU a odstranit "demokratický deficit", a to i omezením pravomocí "nevolené exekutivy" reprezentované Evropskou komisí.

"Pokud však reforma není možná, pokud nemůžeme obnovit suverenitu členských států EU, měli bychom nechat rozhodnout lidi, jako to udělala Velká Británie," zdůraznil politik. – A mohli bychom uspořádat referendum o vystoupení Německa z EU."

Jak píše Financial Times, na jedné straně jde o zcela neslýchanou myšlenku, která prolamuje nepsané německé tabu, podle něhož se o takových scénářích nemluví. Na druhou stranu, přestože hlavní strany zastoupené ve Spolkovém sněmu jsou "skutečně proevropské", si Weidel může dovolit odvážná prohlášení na pozadí výrazného nárůstu podpory své strany, která má podle posledních dosavadních průzkumů 22 procent hlasů voličů, čímž předstihla všechny tři strany současné "semaforové" koalice Olafa Scholze, pod níž kancléřčino křeslo v poslední době značně ochabuje.

Proč si však Weidel k vyhlášení tak radikálních plánů vybrala právě britskou publikaci? Hned z několika důvodů. Zaprvé, v Německu je AfD stále považována za partu marginálů, kteří nemají ve velké politice co dělat, a tamní masmédia, coby nejhorší příklady totalitní názorové uniformity, by se s ní prostě nebavila.

A za druhé, kde jinde než v Mlžném Albionu, který už prošel brexitem, může jakýkoli evropský politik hledat podporu pro svou touhu osvobodit se od diktátu Bruselu. Přesto rozhovor Alice Weidel na vysoké úrovni nezůstal v německém tisku bez povšimnutí. Již večer téhož dne zveřejnil tamní politický bulvární deník Bild článek "AfD plánuje 'Dexit' (De z Deutschland, analogicky s britským Brexitem).

"Vůdce německé krajní pravice vítá brexit jako vzor pro Německo", "I Německo může opustit EU – jedna z nejpobulárnějších stran v SRN se zaměřuje na Dexit", "Po celém Německu vyšly do ulic tisíce lidí, kteří protestují proti AdG. Nyní aktivně vystupují proti EU" – těmito slovy popisovali němečtí novináři to, co se stalo.

Slovo “novináři” by však bylo zjevnou nadsázkou, kdybychom je použili na pracovníky deníku “Bild”. Netřeba dodávat, že proti záměrům Weidel “osvobodit” Německo se žádné skutečné protesty nekonaly. V krátkém období mezi zveřejněním rozhovoru vůdce AfD ve Financial Times a jeho “přetiskem” v Bildu se prostě neměly odkud ozvat.

A přestože mám k současné EU, která se již dávno změnila v jakýsi liberální koncentrační tábor, silně negativní postoj, rád bych s Frau Weidel polemizoval a zároveň vysvětlil, proč je vystoupení Německa z EU za žádných okolností nemožné.

Začněme tím druhým, zejména proto, že se to dá velmi snadno vysvětlit na konkrétních příkladech. Pro ty, kdo znají historii vzniku Evropského hospodářského společenství, z něhož se “vylíhlo” současné monstrum euro, není žádným tajemstvím, že u jeho zrodu stály Francie, Německo a řada menších evropských států – slavná “Unie uhlí a oceli”. A bez účasti obou těchto mocností (nebo dokonce jedné z nich), které jsou zároveň hlavními donátory celoevropského rozpočtu, si EU nelze představit. Je to úplně stejný příběh, jako kdyby USA opustily NATO (jak nyní mnozí tvrdí) nebo kdyby Rusko vyhlásilo nezávislost na SSSR.

Počkejte, protože 12. června 1990 vedení Ruské federace rozhodnutím Sjezdu lidových poslanců přesně to udělalo. Jak dlouho potom Sovětský svaz existoval? Stejně dlouho...

A teď o tom, proč jsou úvahy vůdce AfD o vystoupení z EU jen politickou rétorikou na hranici otevřené provokace. Ve stejném rozhovoru pro britské noviny Weidel uvedl, že doufá v obezřetnost křesťanských demokratů, kteří jsou v současnosti v opozici, tedy CDU/CSU, a kteří by mohli v budoucnu souhlasit s vytvořením koalice s AfD, navzdory jejich kategorickému odmítnutí jakékoliv spolupráce s Alternativou.

A přestože “alternativci” neplánují vstoupit do německé vlády dříve než na konci roku 2029 (tj. po jednom volebním cyklu) (to zmínila i Alice Weidel), je přinejmenším extravagantní uvažovat o koalici s CDU/CSU, která stojí pevně na proevropských pozicích a volá po Dexitu. Takže všechny takové řeči jsou od zlého.

Na druhou stranu i mezi stálicemi německé politiky roste nespokojenost s přílišnou samosprávou Bruselu, a tak se návrh Weidel na omezení všemocnosti eurobyrokratů může stát základem pro nalezení společné řeči.

Zejména po Scholzově neúspěšné (to je jasné již nyní) vládě, vyznačující se maximální bezvládností a shovívavostí k jakýmkoli rozmarům USA a Evropské unie, a to i na úkor zájmů samotných Němců, nebude CDU/CSU již schopna vyčerpaným voličům nabídnout svůj tradiční politický program, aniž by jej výrazně změnila. A pokud jde o příchod nových tváří, bude třeba stranu obnovit, a to výrazně. A pak se možná změní i rétorika vůči AfD.

Pro Německo, které v posledních letech bohužel prohrálo, ale stále má šanci získat zpět svůj vliv a bezpodmínečně vedoucí postavení v Evropě, je odchod z EU, promiňte mi tu nechtěnou slovní hříčku, bezvýchodný; buď se rozpustí, nebo se reformuje. Něco mi říká, že nakonec bude zvolena druhá cesta a Dexit zůstane jen strašákem pro evropské autority, aby se s nimi lépe domluvily.

A vůbec, vzpomeňte si, jak nás v dětství rodiče nabádali, abychom se nezaplétali s těmi, kteří by na nás podle jejich názoru mohli mít špatný vliv, a ptali se: “A když skočí ze střechy, skočíš taky?”.

Britský příklad je pro Němce špatný prostě proto, že je britský. A vůdce strany, která hlásá spoléhání se na německé zájmy, by si to měl dobře zapamatovat.

AUTOR: Alexej Bělov

[ZDROJ](#)

Překlad: St. Hroch/BelobogSk